

Tørre ben med Bibelen i hænderne

Gary Wilkerson January 20, 2014

Fra Skriften ved vi, at Ezekiel var en stor profet, som var mægtigt inspireret af Guds Ånd. I Ezekiel 37, gav Gud ham et syn, som jeg tror, indeholder et relevant budskab om åndelig opvågning for menighederne i dag.

Som de fleste af det Gamle Testaments profeter tjente Ezekiel Israels konge. Det indebar at han skulle rejse med kongens hær og blev dermed vidne til krigenes rædsler. Ezekiel så mere blodbad end de fleste. Men snart fik han et syn, som overgik alt, hvad han før havde set. Dette syn var fra Helligånden – og Ezekiel fortæller, "Herrens hånd var over mig." (Ez. 37,1).

I dette liv bliver vi vidne til mange svære ting. For nogle uger siden bad jeg sammen med en mor, som pludseligt havde mistet sin 22 årige søn. Han var en ung mand, som jeg havde kendt siden han var to år gammel. År efter år ser jeg ægteskaber gå i stykker. Jeg ser hvordan stofmisbrug ødelægger unge menneskers liv. Hver dag, når jeg kører på arbejde, tænker jeg på de 80% af byens indbyggere, som ikke kender Jesus.

Da Gud skabte mennesket, var det ikke meningen, at vi skulle opleve alle de ting, som synden førte med sig. Men selvom vi er vidne til tragedier, hviler vi i Guds hånd, ligesom Ezekiel, og Bibelen siger, at ingen kan tage os ud af Guds hånd. Denne sandhed må finde fodfæste i vore hjerter.

Hvis vi kommer til at kæmpe mod mørkets kræfter, som kommer over vore familier, vores unge mennesker og vores samfund, må vi være bevidste om, at vi kontinuerligt er beskyttede, og at Gud våger over os.

Gud sagde til Ezekiel, "Sæt dig ned, der er noget jeg vil vise dig."

Herren sagde til ham, "Jeg vil gøre noget særligt – og du vil ikke være i stand til at begribe det med din menneskelige forstand. Du har behov for, at min Ånd åbenbarer for dig, hvad jeg vil gøre."

Det hebræiske ord for, "Sæt dig" i Ezekiel 37, er det samme ord, som er brugt i Lukas 24, 49, hvor Jesus instruerede sine disciple. "Bliv i byen indtil I bliver ikklædt kraften fra det høje." I begge tilfælde er meningen den, at man skal droppe sine egne planer og strategier og vente på, at Gud fylder dig med sin kraft.

Jeg er overbevist om, at menigheden i dag har desperat behov for at høre dette budskab. Hvor ofte planlægger vi ikke årets konferencer, seminarer og koncerter – begivenheder som ikke gør nogen forskel med mindre Kristus blæser liv i dem? Kun når Helligånden fylder os, har vi noget reelt at give.

I dette syn, som Gud viste Ezekiel, ledte han profeten ind i en dal fyldt med tørre ben. "Herrens hånd kom over mig, og han førte mig ved sin ånd ud og stillede mig i dalen. Den var fuld af knogler. Han ledte mig forbi dem, hele vejen rundt. De lå i store mængder ud over dalen og var helt indtørrede." (Ez. 37, 1-2). Hvilken frygtelig scenarie – et kæmpemæssigt område fyldt med skeletter, så langt øjet rakte.

Måske har du, ligesom Ezekiel, undret dig og tænkt, "Gud, alt jeg kan se for mig, er svære ting. Hvorfor leder du mig igennem en mørk dal?" Det er fordi, i dalen med de tørre ben, er der ikke nogen anden kilde til liv. Vi kan intet selv og der vi har ingen kraft eller styrke. I dødens dal er vi fuldstændig afhængige af Gud. Jeg havde en af mine sværeste perioder i 2013 – men når jeg ser tilbage på det, takker jeg Gud for hvert et minut. Midt i mit livs 'tørre ben' så jeg, at Gud har et sted hvor mit liv ender og hans liv begynder.

De tørre bens dal i Ezekiels syn viser os to ting: For det første repræsenterer det Guds folks tilstand. Jeg elsker Jesu menighed. Jeg kan ikke lære nok om den, eller bede nok for den. Det er Gud største redskab på jorden til at udtrykke sin natur og vise sin kraft.

Men jeg føler også en byrde for menigheden. Og i vores tid er mange menigheder fyldt med tørre ben. Det er ikke en kritik – det er et faktum. Som kristne kan vi tørre ind før vi ved af det. Jesus formulerer det således: "Jeg har det imod jer, at I har forladt den første kærlighed." (Åb. 2, 4). Vi kan gøre det vi skal, og alligevel være uden indre liv i det hele taget.

Det andet jeg ser åbenbart i Ezekiels syn om de tørre ben, er vores kultur. Engang var vi en nation som ærede Gud. Engang var der 70 % amerikanere som bekendte sig til Kristus og gik i kirke. Den seneste statistik viser, at tallet nu er nede på 8 %. Det beskriver vores tilstand – en tilstand af åndeligt mørke. Vi befinder os i en dal med tørre ben.

Hvordan kan sådan en udtørret menighed – en livløs, bønne-løs og lunken menighed – nogensinde have et budskab til en kultur bestående af tørre ben? Det kan vi ikke, med mindre vi bliver fornyet og vækket af Helligånden.

Gud spurgte Ezekiel, "Menneske, kan disse ben blive levende?" (Ez. 37, 3).

Hvilket dybdeborende spørgsmål. Gud stiller os det samme spørgsmål i dag: "Kan de tørre ben i din situation blive levende? Kan dit oprørske barn blive fornyet? Kan dine ufrelste kære komme til Kristus? Kan skolerne fyldes af min indblæste ånde, så de bliver radikalt ændret?"

Det er et spørgsmål om tro: "Tror du det kan ske?" Det er også et spørgsmål om ønske: "Ønsker du det skal ske?" Sørger du over, at der er tørre ben i dit liv?" Hvis dit svar er nej, er det et tegn på tørhed – en mangel på åndelig indsigt i verdens dystre tilstand.

Her er Ezekiels svar: "Åh, Herre, du ved det." (37, 3). Dette var et tillidsfuldt svar: "Herre, du ved disse ting. Du har givet mig et syn om rædselsfuld død. Spørger du om disse ben kan blive levende? Er det virkelig muligt?" Dette spørgsmål vækkede Ezekiels tro. Det var det, Gud ønskede at høre. Og han gør det samme i dag for at vække vores tro.

"Så sagde han til mig, 'profeter over disse tørre ben.'" (37, 4). Først når vores tro er engageret – når vi venter på Gud og han rører vores tro – så kalder han os til handling. Han beder os om at 'profetere' – det er at sætte ord på vores - tørre bens - situation i tro. Vi skal tale liv ind i vore familier og tro på at Gud giver kraft til vores ord. Vi skal tale liv ind i vore jobs, og vide, at Gud holder hånden over os uanset hvor mørkt det ser ud i vores omgivelser. For at gøre det, må Gud først blæse sit liv ind i vores væsen: "(Jeg) giver jer livsånde, så I bliver levende." (37, 6).

Det var præcis hvad Gud gjorde for Ezekiel. Profeten vidner, "Jeg profeterede, som jeg havde fået befaling om." (37, 7). Kan du sige dette om din vandring med Gud? "Jeg talte velsignelse og fred ind i menneskers liv. Jeg sagde også svære ting. Jeg sagde alt det, som Herren ønskede, jeg skulle sige. Og gennem det vidste jeg, at han var med mig." Det er den kraft der er i proklamation af evangeliet.

Hvad skete der da Ezekiel profeterede i tro? "Der lød en raslen, og benene nærmede sig til hinanden." (37, 7). Ordet "lyd" er et ekko af lyden i Apostlenes Gerninger 2, hvor Helligånden blæste nyt liv ind i disciplene i Pinsen. Ezekiel oplevede noget lignende: Pludselig rejste disse tørre ben sig og blev fyldt med liv. De samledes som

levende legemer: "Jeg fæster sener på jer, dækker jer med kød, trækker hud over jer og giver jer livsånde, så I bliver levende. Så skal I forstå, at jeg er Herren." (37, 6).

Selvom disse ben blev samlet på mirakuløs vis, var der stadig intet liv I dem.

"Jeg så, hvordan der kom sener på dem, kød dækkede dem, og de blev trukket over med hud. Men de havde ingen livsånde i sig." (37, 8). Hvor tragisk. Jeg tænker på mange menigheder som har deres programmer og strategier på plads – men intet liv. Så mange af os har sommerlejre, seminarer, konferencer, bøger, hjemmesider, Cd's, podcasts, møder for mænd, for kvinder, for mødre, for fædre, for børn, for teenagere, for singler, for ægtefolk. Vi mener det godt – men hvis Gud ikke blæser sit liv ind i dem, er de intet værd.

Faktisk har disse ting en diskret evne til at stjæle det liv fra os, som Gud ønsker for os. Når vi gennemgår rutinerne i menigheden, bliver vi forledt til at tro, vi er åndelige. Det ser måske ud som om de tørre ben er ved at samles, men i virkeligheden mangler de liv, de mangler Guds livsånde. Jeg ville bytte 1000 bønsemøder og 10.000 strategier for et enkelt åndepust fra Guds Ånd. Det er kun Gud, som kan blæse liv ind i det man gør – så disse ben må leve.

"Så sagde han til mig: »Du skal profetere om livsånden." (37, 9). Det hebræiske ord for "livsånde" her er *ruach*, som betyder Guds Ånd. Igen befalede Gud Ezekiel at profetere. Første gang skulle han profetere til benene, altså mennesker. Men anden gang er befalingen, at profetere til Gud selv – til *ruach*, Helligånden.

Hvad siger Gud i dette vers? Han fortæller os, at prædike til hinanden ikke er nok. At formulere en doktrin er ikke nok. **Vi kan ikke nøjes med at tale til mennesker om det, der hører Guds rige til. Vi må også talen med Gud om mennesket, med en byrde for mennesket** – at bønfalde Gud om at handle. Gud kalder mænd og kvinder i troen til at kalde på ham for at han skal gå ind i deres situation og ændre ting. Kun Guds Hellige Ånd kan bringe liv. Vores øjne kan ikke se, vores ører kan ikke høre, vores mund kan ikke sige noget om ham, med mindre han selv animerer os.

Når han gør det, vil resultatet forbløffe os: "Da jeg profeterede, som han havde befalet mig, kom livsånden ind i dem, så de blev levende. De rejste sig op, en umådelig stor hær." (Ez. 37, 10). Guds ånde får os på fødderne og giver frimodighed. Det samme skete i Apostlenes Gerninger 2: "Peter stod med de elleve." (2, 14). Evangeliet, som Peter proklamerede i pinsen, var ikke et andet evangelium end det han kendte. Men nu stod han op og talte det med kraft fra det høje.

Det er det liv, som Gud er klar til at blæse ind i os – det som bringer tørre ben til live, og bringer liv til et formørket, fortvivlet miljø. I begyndelsen af dette budskab nævnte jeg en 22-årig, som pludseligt døde. Hans begravelse var umådelig trist. Men den samme uge mødte min kone Kelly og jeg den unge mands kæreste, som havde fundet ham død. Da vi bad for den unge kvinde, kom livet ind i hende. Hun stoppede os i midten af bønnerne og råbte, "Åh jeg føler godhed inden i. Jeg har det bedre!" Vi fik det privilegium at lede hende til Herren.

Ud af kaos giver Jesus liv. Ud af asken producerer han skønhed. Og i en horribel situation, som for fjenden kun betyder ødelæggelse, indblæser Jesus nyt liv.

Er du blevet kold i din vandring med Herren? Vent på ham, bed ham om, at blæse sin Ånd ind i dig en gang til. Er der fortabte mennesker i dit liv, som behøver frelse? Bed og profeter, at Gud vil blæse sit liv ind i deres tørre ben. Han venter på din reaktion og dit svar i tro.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/168/>